

عنوان مقاله:

تاثیر مدل‌های آموزشی مشارکتی و تعامل محور بر طراحی معماری فضاهای آموزشی-پژوهشی نوین

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی فناوری های نوین در مهندسی معماری، عمران و شهرسازی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

نرگس ابوالحسنی - کارشناس ارشد معماری پردیس هنرهای زیبا دانشگاه تهران، تهران

عیسی حجت - استاد گروه معماری، دانشکده معماری پردیس هنرهای زیبا دانشگاه تهران، تهران

خلاصه مقاله:

هدف این مقاله بررسی تاثیرات کالبدی حاصل از نگرش های آموزشی نوین که مبتنی بر رویکردهای تعامل محور و مشارکتی هستند بر فضاهای آموزشی و پژوهشی امروزی است. فضاهایی که دیگر از محوریت بر کار شخصی، سکوت و یک سویه بودن روابط کاملاً دور شده و به سمت کار گروهی، ارتباط و تعاملات حداکثری و انعطاف در روابط، با سرعت در حرکت است. اساساً می توان اظهار کرد که هدف طراحی فضاها آموزشی پژوهشی قرن بیست و یکم، خلق فضاهایی تعاملی تر، انعطاف پذیرتر، جذابتر و غیر رسمی تر از مدل های پیشینی است. ساختمان هایی که باید روز به روز قادر به ایجاد تعامل و تعادل هرچه بیشتر بین فضاهای فیزیکی و مجازی، حضوری و آنلاین باشند و همگام با فناوری روز و نیاز کاربران حرکت کنند.. از سوی دیگر هر گوشه از ساختمان، از آتریوم های طراحی شده تا راهروها و راه پله ها و گوشه های دنجی که امکان تعامل بین پژوهشگران و به اشتراک گذاشتن زمان و ایده ها را به همراه داشته باشد، در تعاریف جدید، نوعی فضای آموزشی هستند. در این مقاله هدف، گردآوری و دسته بندی تمهیدات و ملاحظات معمارانه ایست که به طراحان کمک میکند تا با بهره گیری از آنها پاسخ کالبدی و فیزیکی صحیحی به تئوری های مهم یاد شده بدهند. به عبارت دیگر، با موشکافی این نگرش ها، به پیشرفت هرچه بیشتر مدل های جدید فضاهای آموزشی و پژوهشی که به گفته کارشناسان به مهم ترین و پیشگامانه ترین ساختمان های قرن بدل شده اند، منجر شود. در مقاله پیش رو این ملاحظات در چهار عنوان شامل طراحی با هدف کار گروهی و ایجاد بستر تعامل، شفافیت در طراحی با هدف ترغیب به مشارکت و تعاملات، ایجاد تعادل بین خلوت فردی و تعاملات گروهی و سازگاری، طبقه بندی و ارائه شده اند.

کلمات کلیدی:

طراحی معماری فضاهای آموزشی-پژوهشی، مدل آموزش تعامل محور، مدل آموزش مشارکتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1290968>

